

2. Szczegółowy tryb postępowania kontrolnego w spółdzielniach ustali Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach w porozumieniu z naczelnymi organizacjami spółdzielczymi, po uzgodnieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. 1. Organ zatrudnienia może wstrzymać kierowanie pracowników do przedsiębiorstw, które nie wykonują zaleceń zawartych w protokole pokontrolnym, aż do czasu ich wykonania, powiadamiając równocześnie przedsiębiorstwo i jego jednostkę nadrzędną o wstrzymaniu kierowania pracowników z podaniem przyczyn decyzji.

2. W razie rozbieżności między stanowiskiem organu zatrudnienia a stanowiskiem kierownictwa przedsiębiorstwa i nieosiągnięcia porozumienia z jego jednostką nadrzędną — sprawę rozstrzyga Minister Pracy i Opieki Społecznej w po-

rozumieniu z ministrem, któremu przedsiębiorstwo podlega lub który sprawuje nadzór nad przedsiębiorstwem.

3. Wstrzymanie kierowania pracowników do kopalń węgla kamiennego może nastąpić tylko w razie uzgodnionej decyzji pokontrolnej organu zatrudnienia i organu właściwego zjednoczenia przemysłu węglowego. W razie rozbieżności sprawę rozstrzyga Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, Ministrowi Finansów, innym zainteresowanym ministrom oraz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

510

UCHWAŁA Nr 440 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 listopada 1959 r.

w sprawie zasad tworzenia w roku 1959 funduszu na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa.

§ 1. Uchwała dotyczy:

- 1) państwowych ośrodków maszynowych oraz
- 2) pozostałych przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa, podporządkowanych wojewódzkim zjednoczeniom przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa,

zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa wymienione w § 1 przeznaczają na fundusz na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe w roku 1959 kwoty odpowiadające 2% planowanego na rok 1959 osobowego funduszu płac.

2. Wydatki na cele, o których mowa w ust. 1, zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

§ 3. Poza kwotami, o których mowa w § 2, na fundusz nagród i świadczeń oraz na budownictwo mieszkaniowe przeznacza się dodatkowo:

- 1) w państwowych ośrodkach maszynowych:
 - a) 50% kwoty osiągniętej rzeczywistej poprawy wyników w roku 1959 w porównaniu z r. 1958 z usług warsztatowych,
 - b) 50% kwoty osiągniętej rzeczywistej poprawy wyników w r. 1959 w porównaniu z r. 1958 z usług traktorowo-maszynowych,
 - c) 50% zysku wygoszparowanego w r. 1959 z produkcji ubocznej,
- 2) w pozostałych przedsiębiorstwach — 50% ponadplanowego zysku osiągniętego w 1959 r.

§ 4. Zezwolenia na tworzenie funduszu na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe w myśl §§ 2 i 3 udziela jednostka nadrzędna nad przedsiębiorstwem po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań z wykonania planu i kwartalnych sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej dodatnie wyniki ekonomiczne, a przede wszystkim:

- 1) wykonało plan wartości usług,
- 2) nie pogorszyło planowanych zadań w zakresie akumulacji.

§ 5. 1. Odpisów na fundusz na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe dokonuje się:

- 1) raz na kwartał — na podstawie wyników kwartalnych — w wysokości 2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac,
 - 2) odpisów dodatkowych, o których mowa w § 3, raz na rok — na podstawie wyników rocznych.
2. W razie nieuzyskania przez przedsiębiorstwo podstaw

do tworzenia funduszu w oparciu o wyniki roczne, kwoty wypłacone z tytułu kwartalnych odpisów zostaną potrącone z najbliższych odpisów na fundusz na rok 1960.

3. Łączna kwota wypłat na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników (poza wydatkami na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników oraz inne inwestycje socjalne służące potrzebom załogi) — nie może przekraczać 8,5% osobowego funduszu płac wykonanego przez przedsiębiorstwo w roku 1959.

§ 6. 1. Przy obliczaniu funduszu, o którym mowa w § 3, dokonuje się odpowiednich korekt o sumy wynikające z wprowadzonych w stosunku do planu na r. 1959 zmian w zakresie taryf. usług i cen sprzedanych wyrobów, jak również zmian w zakresie marż, stawek płac, składek na ubezpieczenia państwowe i społeczne, stawek podatkowych, stopy procentowej oraz zasad i norm amortyzacji.

2. Ponadto dokonuje się odpowiednich korekt, jeżeli osiągnięte wyniki są rezultatem naruszenia wiążących przedsiębiorstwo zadań ustalonych przez jednostkę nadrzędną lub w umowie z odbiorcą, pogarszania jakości usług lub produkcji w stosunku do obowiązujących norm lub standardów, niewykonania remontów budynków, maszyn i urządzeń, nieuzasadnionego obniżenia nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy, nieamortyzowania środków trwałych, bądź rezultatem innej działalności, której celem jest osiąganie wyników przez działanie podejmowane ze szkodą dla interesu społecznego.

§ 7. W razie niespełnienia przez przedsiębiorstwo niektórych warunków przewidzianych w § 4 prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej może zezwolić na utworzenie funduszu na nagrody w przedsiębiorstwie w wysokości nie przekraczającej 0,8% planowanego osobowego funduszu płac danego przedsiębiorstwa. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

§ 8. Minister Rolnictwa wyda w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych szczegółowe przepisy regulujące tryb wykonania niniejszej uchwały.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Rolnictwa oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz